

Ayashi en de adelaar

Het is nog vroeg in de ochtend.
De meeste dieren in het woud slapen nog.
Alleen Ayashi is op pad.
Ze zoekt kruiden voor de soep van vanavond.
Ineens hoort ze gepiep tussen de bomen.
Angstig gepiep.
'Wie is daar?' roept Ayashi.
Zoekend loopt ze rond.
Daar! Tussen de wortels van
die grote boom ligt een vogel.
Voorzichtig tilt Ayashi hem op.
'Jij bent wel een heel speciale vogel,'
zegt ze. 'Een jonge adelaar.'

'En volgens mij heb je honger.
Je bent helemaal slap en mager.
Als ik je neerzet, val je om!
Ayashi neemt de vogel mee
naar het dorp waar ze woont.
In haar hut voert ze hem pap
en wormpjes, tot het dier weer op
zijn poten kan staan.
'Goed zo,' zegt Ayashi tevreden.

Ze zet hem buiten,
bij de kippen op de binnenplaats.
'Vlieg adelaar!' zegt ze.
Maar de vogel is nog niet sterk
genoeg om te vliegen.
'Dan blijf je nog even,' zegt Ayashi.
'Je bent welkom, zolang als je wilt.'
De adelaar heeft het goed
in het dorp van Ayashi.
Hij woont bij de kippen
op de binnenplaats.
Maar omdat hij alleen kippen ziet
en nooit een ander dier,
denkt de jonge adelaar na een tijdje

dat hij ook een kip is.

Als Ayashi 's ochtends komt
om voer te strooien,
komt hij al aangerend.
Hij scharrelt rond,
pikt maïskorrels van de
grond en tokt als een kip:

'Tok took toktok!'
Daar moeten de mensen van het dorp
erg om lachen.
Een adelaar die denkt dat hij een kip is!
Is dat even grappig!
Wat een malle vogel!
Alleen Ayashi maakt zich zorgen.
Ze gaat naast hem op haar hurken zitten.
'Jij bent een adelaar,' zegt ze.
'Een adelaar vliegt. Dichtbij de zon.'
'Tok! Tok took!'
zegt de adelaar.
En hij pikt een maïskorrel
van de grond.

Ayashi pakt hem op en gooit hem de lucht in.
'Vlieg! Vlieg dan!' roept ze.
Maar de adelaar is vergeten wat vliegen is.
Met een bons valt hij op de grond en rent naar een groepje kippen dat net in de buurt scharrelt.
'Adelaar!' roept Ayashi.
'Je snapt het niet!'
Ze tilt de vogel op en neemt hem mee naar een hoge boom.
Ze klimt met hem naar de hoogste tak.
'Je bent geen kip,' zegt ze.
'Jij bent een vriend van de zon.
Je hoort thuis in de lucht.'

Weer gooit ze de vogel hoog de lucht in.
'Vlieg!' roept ze.
'Sla je vleugels uit!'
Maar de adelaar is vergeten wat vliegen is.
Hij valt hard naar beneden en holt terug naar de binnenplaats.
'Laat hem toch lekker een kip zijn,' zeggen de mensen uit het dorp.
Maar Ayashi kan er niet van slapen.
De volgende dag pakt ze een mand.
Daar zet ze de adelaar in.
'Ik ben naar de hoge berg,' zegt ze tegen haar dorpsgenoten.
'Over een tijdje ben ik weer terug.'
Ze hijst de mand op haar rug en vertrekt.

De tocht naar de berg duurt wel drie dagen.
Ayashi draagt de adelaar helemaal naar het topje.
Daar is het zo hoog dat ze tussen de wolken staan.
'Adelaar,' zegt Ayashi weer tegen
de vogel. 'Weet je nog toen je klein was?
Toen ben je geboren in een adelaarsnest.
Hier hoog op de berg. Je bent geboren
om te vliegen. Dicht bij de zon.'

Op dat moment komt de zon
achter een wolk vandaan.

'Daar! Daar is de zon!

Weet je nog?' roept Ayashi.

De adelaar kijkt naar de zon.

Ineens weet hij het weer.

Hij is een adelaar!

Hij slaat zijn vleugels uit en vliegt de lucht in.

'Dag! Dag adelaar!' roept Ayashi blij.

Ze kijkt de vogel na, die verdwijnt in de verte.

